

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX.
Praktika (www.teismupraktika.lt)

Administracinė byla Nr. A-559-525/2025
Teisminio proceso Nr. 3-62-3-02433-2023-3
Procesinio sprendimo kategorija 17.6
(S)

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

SPRENDIMAS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2025 m. spalio 15 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Laimučio Alechnavičiaus (pranešėjas), Ramūno Gadliausko ir Skirgailės Žalimienės (kolegijos pirmininkė),

teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjų V. S., V. M., Č. K., E. K., L. A., I. J. Č. apeliacinį skundą dėl Regionų administracinio teismo 2024 m. vasario 6 d. sprendimo administracinėje byloje pagal pareiškėjų V. S., V. M., Č. K., E. K., L. A., I. J. Č. skundą atsakovui Valstybinei teritorijų planavimo ir statybos inspekcijai prie Aplinkos ministerijos (tretieji suinteresuoti asmenys A. G., P. G., M. S.), dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

1. Pareiškėjai V. S., V. M., Č. K., E. K., L. A. ir I. J. Č. (toliau kartu – ir pareiškėjai) kreipėsi į teismą su skundu ir prašė panaikinti Valstybės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir Inspekcija) Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2023 m. rugpjūčio 3 d. sprendimą Nr. 2D-13516 (toliau – ir Sprendimas) ir

įpareigoti Inspekciją atlikti tyrimą dėl valstybinėje žemėje, prieš (duomenys neskelbtini), sklypą pastatytos tvoros su telefonu valdomais vartais.

2. Pareiškėjai skunde rėmėsi šiais pagrindiniais argumentais:

2.1. Pareiškėjai 2022 m. lapkričio 15 d. su skundu kreipėsi į Inspekciją, nurodydami, kad (duomenys neskelbtini) namo savininkai iš valstybės išsinuomojo prie pareiškėjų namo esantį žemės sklypą, per kurį eina servitutas į žemės sklypą (duomenys neskelbtini). Prie iš valstybės išnuomoto žemės sklypo ribos namo savininkai įrengė telefonu valdomus metalinius vartus. 2022 m. birželio ir rugsėjo mėn. minėto namo savininkai pareiškėjams neatidarė vartų ir neleido pravažiuoti servitutu į savo sklypą. Tik policijos įpareigoti namo savininkai atidarė vartus ir leido pravažiuoti. 2022 m. spalio mėn. tikslindami servituto ir sklypo ribas pareiškėjai pastebėjo, kad minėti telefonu valdomi metaliniai vartai yra įrengti valstybinėje žemėje. Dėl šių aplinkybių pareiškėjai prašė atlikti tyrimą.

2.2. Inspekcija 2022 m. gruodžio 7 d. priėmė formalų ir biurokратиšką sprendimą, nuroydamą, kad minėti automatiniai vartai nelaikomi statiniais, jiems netaikomi Lietuvos Respublikos statybos įstatymo reikalavimai ir pažeidimų nenustatyta. Šis sprendimas Regionų administracinio teismo buvo panaikintas.

2.3. Byloje skundžiamu Sprendimu Inspekcija pakartotinai išnagrinėjo pareiškėjų 2022 m. lapkričio 15 d. skundą ir nurodė, kad ginčo tvora pastatyta 2008 m., t. y. daugiau, kaip prieš 10 metų, todėl skundo nagrinėjimas nutraukiamas.

2.4. Sprendime, kaip ir Inspekcijos 2022 m. gruodžio 7 d. sprendime, nebuvo nagrinėtos pareiškėjų skunde ir teismo metu nurodytos aplinkybės. Inspekcija rėmėsi tik neteisėtai pastatytos tvoros statytojo atstovės parodymais. Pareiškėjai norėjo dalyvauti patikrinime ir parodyti, kad tvora gal ir pradėta statyti 2008 m., bet baigta statyti neseniai, t. y. nuo to nėra praėję daugiau nei 2 metai. Minėta tvora keletą kartų buvo ilginama – tęsiama, toliau užgrobiamą valstybinę žemę. Tačiau pareiškėjams nebuvo sudaryta galimybė dalyvauti patikrinime (viena pareiškėja el. laišku, atsakydama į kvietimą atvykti į teritorijos patikrinimą nurodė, kad patikrinime negalės dalyvauti; kita pareiškėja registruotu paštu Inspekcijos išsiųstą kvietimą į patikrinimą gavo jau po patikrinimo, kiti pareiškėjai negavo kvietimo į patikrinimą).

2.5. Sprendime atsakovas neįvertino aplinkybės, kad savavališkai pastatyta ginčo tvora su vartais toliau stovės valstybinėje žemėje, net nereikalaujant jokių leidimų. Be to, ginčo tvora su vartais yra pastatyta Kultūros paveldo zonoje (Kauno miesto centre), kur galioja dar griežtesni reikalavimai statiniams ir statyboms. Apie neteisėtai pastatytą statinį

atsakovas neinformavo Kultūros paveldo departamento prie Kultūros departamento.

3. Teismo posėdyje pareiškėjų atstovas papildomai paaiškino, kad ginčo tvora su vartais gal ir buvo pastatyta 2008 metais, tačiau statybos vyko ir vėliau, t. y. statybos vyko „ne per vieną kartą“. Aplinkybę, kad statybos darbai buvo baigti 2022 metais, galėtų patvirtinti pareiškėjai savo paaiškinimais. Atstovas patvirtino, kad pareiškėjai dėl 2008 metais vartais užtverto pravažiavimo nesiskundė nuo jų pastatymo, nes pravažiuoti jiems buvo leidžiama ilgą laiką. Todėl tik kai 2022 metais jiems kelis kartus nebuvo leista pravažiuoti servitutiniu keliu pro vartus, jie kreipėsi į Inspekciją. Ginčas dėl kliudymo naudotis servitutu ir dėl vartų pašalinimo nuo servitutinio kelio yra nagrinėjamas Kauno apylinkės teisme.

4. Atsakovas Inspekcija atsiliepime į pareiškėjų skundą su juo nesutiko ir prašė skundą atmesti.

5. Atsakovas rėmėsi šiais pagrindiniais argumentais:

5.1. Inspekcija, vykdydama teismo 2023 m. birželio 15 d. sprendimą, t. y. iš naujo nagrinėdama pareiškėjų 2022 m. lapkričio 15 d. skundą, 2023 m. liepos 18 d. kvietimu Nr. 2D-12628 (toliau – ir kvietimas) pareiškėjus pakvietė į 2023 m. liepos 21 d. 10:00 val. organizuojamą statybos patikrinimą nurodydama, kad „patikrinimo tikslas – pakartotinai iširti Jūsų 2022-11-15 pateiktą skundą dėl metalinių vartų. Esant rimtoms priežastims, trukdančioms Jums atvykti nurodytu laiku, prašome apie tai informuoti, taip pat savo paaiškinimus (komentarų) iš anksto iki numatytos patikrinimo dienos ar vėliau po patikrinimo galite pateikti el. paštu arba tel.“.

5.2. Kvietimai buvo išsiųsti pareiškėjams registruotomis siuntomis arba elektroniniu paštu. Inspekcijos pareigūnė 2023 m. liepos 20 d. elektroniniu paštu gavo pareiškėjos tos pačios dienos pranešimą, kad pareiškėja patikrinime dalyvauti negalės ir prašė numatyti kitą patikrinimo datą. Prie pareiškėjų skundo pridedamas 2023 m. liepos 20 d. elektroninis laiškas Inspekcijoje nebuvo gautas, kadangi jis išsiųstas netinkamu elektroninio pašto adresu, nors elektroniniame laiške, kuriuo buvo siunčiamas kvietimas, buvo prašoma „neatsakinėti į šį laišką, pranešimas siunčiamas automatiškai iš Bendrosios dokumentų valdymo informacinės sistemos DBSIS“.

5.3. Inspekcija 2023 m. liepos 21 d. atliko faktinių duomenų patikrinimą vietoje ir 2023 m. liepos 27 d. faktinių duomenų patikrinimo aktu Nr. FAK-1526 (toliau – ir patikrinimo aktas) buvo konstatuota, kad „1. dalis (0,1112 ha) valstybinės žemės prie žemės sklypo, yra aptverta tvora, kurios aukštis 1,88 m su įrengtais automatiniais vartais. 2. Statytojo atstovė pateikė paaiškinimą, kad tvora su vartais įrengti apie 2008 m. 3. Atlikta foto fiksacija. 4.

Priedamas Nacionalinės žemės tarnybos prie Aplinkos ministerijos 2023-01-10 žemės naudojimo patikrinimo aktas su schema“.

5.4. Inspekcija Sprendimu pareiškėjų 2022 m. lapkričio 15 d, skundo nagrinėjimą nutraukė, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo (toliau – ir Priežiūros įstatymas) 25¹ straipsnio 1 dalies 9 punktu, kadangi skardos lakštų tvora su automatiniais vartais pastatyti seniau kaip prieš 10 metų. Inspekcija, atsakydama į 2022 m. lapkričio 15 d. skundo dalį dėl negalėjimo naudotis žemės sklype nustatytu servitutu, pažymėjo, jog ši skundo dalis Nacionalinei žemės tarnybai prie Aplinkos ministerijos (toliau – ir NŽT) pakartotinai persiunčiama nebus, kadangi NŽT dėl užimtos valstybinės žemės 2023 m. sausio 9 d. yra atlikusi patikrinimą ir pritaikiusi administracinio nusižengimo poveikio priemones. 2022 m. lapkričio 15 d. skundas buvo adresuojamas ne tik Inspekcijai, bet ir NŽT, todėl NŽT sprendimą dėl užimtos valstybinės žemės pareiškėjai turėjo gauti iš NŽT. Atsakovo vertinimu, Sprendimas yra pagrįstas, motyvuotas ir teisėtas. Inspekcija neturėjo teisinio pagrindo priimti kitokio sprendimo. Administracinės procedūros apimtį ir atitinkamai priimamo administracinio sprendimo pagrindus sąlygojo 2022 m. lapkričio 15 d. skunde išdėstyti faktiniai pagrindai (t. y. faktinis pagrindas) ir prašymo skundo dalykas (prašymai) – „imtis priemonių pašalinti minėtus vartus“.

5.5. Aplinkybė, kad pareiškėjai nedalyvavo, ar galbūt neturėjo galimybės dalyvauti 2023 m. liepos 21 d. patikrinime, nesudaro pagrindo Sprendimą pripažinti neteisėtu ar nepagrįstu. Išrašai iš kurjerių tarnybos, teikiančios korespondencijos ir siuntų pristatymo paslaugas (toliau – ir siuntų išrašai), patvirtina, kad visos registruotosios pašto siuntos su kvietimu buvo įteiktos pareiškėjams (vienai pareiškėjai – jos nurodytu elektroninio pašto adresu). Pareiškėjams buvo žinoma apie planuojamą patikrinimą iš anksto. Be to, kvietime buvo nurodyta, kad pareiškėjai savo paaiškinimus (komentarų) gali teikti el. paštu arba telefonu ir po patikrinimo. Tačiau iš pareiškėjų jokių papildomų rašytinių paaiškinimų nebuvo gauta. Kita vertus, su skundu teismui pareiškėjai taip pat nepateikė rašytinių įrodymų, paneigiančių Inspekcijos nustatytą aplinkybę, kad skardos lakštų tvora su įrengtais automatiniais vartais pastatyti seniau nei prieš 10 metų. Pareiškėjų prašymai nukelti numatyto patikrinimo laiką po teismo nustatyto termino sprendimui įvykdyti, negalėtų būti tenkinami (Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 99 str. 1–2 d.).

6. Trečiųjų suinteresuotų asmenų A. G. ir P. G. atstovė teismo posėdyje prašė atmesti skundą. Nurodė, kad palaiko atsakovo argumentus ir

paaiškino, jog pareiškėjai žinojo patikrinimo vietoje datą ir galėjo pateikti savo paaiškinimus raštu net ir po patikrinimo. Be to, tvoros ir vartų pastatymo laikas jau buvo aiškinamasis ankstesnėje byloje – pareiškėjai nepateikė įrodymų, kad vartai su tvora pastatyti vėliau nei 2008 metais. 2019 metų nuotraukoje tvora ir vartai jau yra tokie pat kaip ir dabar, todėl teiginiai, jog tvora baigta statyti 2022 metais, yra nepagrįsti. Pareiškėjai ginčo dėl vartų ir tvoros nekėlė daugiau kaip 10 metų, todėl Inspekcija neturi pagrindo tirti jų skundo. Iš esmės visas ginčas tarp pareiškėjų ir trečiųjų suinteresuotų asmenų sprendžiamas Kauno apylinkės teisme nagrinėjamoje civilinėje byloje dėl servituto panaikinimo arba vartų pašalinimo, todėl šioje byloje pareiškėjai bylinėjasi tik formaliai.

II

7. Regionų administracinis teismas 2024 m. vasario 6 d. sprendimu pareiškėjų skundą atmetė.

8. Teismas nustatė, kad nagrinėjamoje byloje skundžiamu Sprendimu Inspekcija nutraukė pareiškėjų 2022 m. lapkričio 15 d. skundo dėl valstybinėje žemėje pastatytos tvoros su vartais nagrinėjimą, kadangi tvora su vartais pastatyti seniau kaip prieš 10 metų (statytojo atstovė pateikė rašytinį paaiškinimą, kad tvora kartu su vartais įrengti 2008 m.). Sprendimo teisinis pagrindas –Priežiūros įstatymo 25¹ straipsnio 1 dalies 9 punktą ir 3 dalis, kurie numato, kad, jeigu skundas paduotas praėjus 10 metų nuo statybos darbų atlikimo paaiškėja pradėjus nagrinėti skundą, skundo nagrinėjimo procedūra nutraukiama.

9. Teismas pažymėjo, kad bylos dalyką sudaro tik patikrinimas, ar Inspekcija teisingi pritaikė Priežiūros įstatymo 25¹ straipsnio 1 dalies 9 punktą ir 3 dalies nuostatas, kurios numato skundo nagrinėjimo procedūros nutraukimą. Todėl visi pareiškėjų skundo argumentai, kad Sprendime nebuvo nagrinėjamos visos pareiškėjų 2022 m. lapkričio 15 d. skunde nurodytos aplinkybės dėl vartų pastatymo valstybinėje žemėje, kurias iš naujo įpareigojo išnagrinėti teismas, taip pat kad Inspekcija nevertino, jog tvora su vartais yra pastatyta Kultūros paveldo zonoje, neturi teisinės reikšmės Sprendimo teisėtumo vertinimui, nes nutraukiant skundo nagrinėjimo procedūrą skundas ir neturi būti nagrinėjamas iš esmės. Tokiame sprendime viešojo administravimo subjektas neturi pasisakyti dėl jam tirti pateiktame skunde nurodytų aplinkybių. Atsižvelgdamas į tai teismas konstatavo, kad ginčo dalyką sudaro tik Sprendimo faktinis ir teisinis pagrindas, todėl su juo

nesusiję pareiškėjų argumentai ir pretenzijos nėra šios bylos dalykas bei neturi įtakos Sprendimo teisėtumui.

10. Teismas sprendė, kad pareiškėjų argumentai, jog Inspekcija Sprendime remiasi tik neteisėtai pastatytos tvoros statytojo atstovės parodymais, jog tvora pastatyta 2008 m., neišklausius pareiškėjų paaiškinimų (nesudarius galimybės dalyvauti patikrinime vietoje), nesudaro pagrindo panaikinti Sprendimą, nes pareiškėjai nepateikė įrodymų, paneigiančių Inspekcijos nustatytą tvoros su vartais pastatymo datą, o procedūriniai pažeidimai atliekant patikrinimą vietoje neturėjo įtakos priimto Sprendimo pagrįstumui ir teisėtumui.

11. Teismas sutiko su pareiškėjų argumentais dėl patikrinimo vietoje organizavimo trūkumų ir pripažino, kad Inspekcija, apie patikrinimą vietoje pranešdama tik prieš tris dienas iki patikrinimo, pažeidė gero administravimo principą ir pažeidė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – ir VAĮ) 27 straipsnio 1 dalyje numatytą pareigą pranešti apie patikrinimo laiką taip, kad pareiškėjai iš tiesų galėtų realiai dalyvauti patikrinime. Trijų dienų terminą teismas laikė tik formaliai įgyvendinta viešojo administravimo procedūra, bet ne realiai užtikrinančia pareiškėjų teisę dalyvauti patikrinime vietoje, nes toks trumpas laikas, ypač vasaros metu, kai dauguma žmonių atostogauja ar būna išvykę, yra per trumpas ir neatitinka sąžiningumo bei protingumo kriterijų. Tačiau, nepaisant nurodyto procedūrinio pažeidimo, teismo vertinimu, kviečiant pareiškėjus į patikrinimą vietoje, jų teisė būti išklaustytiems ir teikti paaiškinimus nebuvo pažeista, todėl jų nedalyvavimas patikrinime savaime neturėjo įtakos Sprendimo pagrįstumui.

12. Teismas pažymėjo, kad Inspekcijos kvietime buvo nurodyta, kad pareiškėjai savo paaiškinimus (komentarų) iš anksto iki numatytos patikrinimo dienos ar vėliau gali pateikti el. paštu arba telefonu. Sprendimas buvo priimtas praėjus dešimčiai dienų po to, kai dauguma pareiškėjų sužinojo, jog 2023 m. liepos 21 d. buvo atliktas patikrinimas vietoje (teismas atkreipė dėmesį, kad pareiškėjoms apie patikrinimą buvo žinoma dar iki jį atliekant). Per visą šį dešimtį dienų laikotarpį pareiškėjai žinojo, kad gali pateikti savo paaiškinimus ir kitokius įrodymus, susijusius su jų 2022 m. lapkričio 15 d. skundo nagrinėjimu, nes tokia jų teisė ir galimybė buvo nurodyta pačiame kvietime. Tačiau pareiškėjai nepateikė Inspekcijai jokių papildomų savo paaiškinimų ar kitokių įrodymų, neprašė iš Inspekcijos pateikti jokių duomenų, susijusių su patikrinimu vietoje. Todėl teismas sprendė, kad Inspekcija pagrįstai konstatavo, kad dalis (0,1112 ha) ginčo valstybinės žemės prie žemės sklypo yra aptverta tvora, kurios aukštis 1,88

m su įrengtais automatiniais vartais, o statytojo atstovė pateikė paaiškinimą, kad tvora su vartais įrengti apie 2008 m.

13. Teismas pažymėjo, kad iš anksčiau išnagrinėtos administracinės bylos Nr. I3-2454-414/2023 teismo posėdžio garso įrašo nustatyta, jog jau nurodytoje byloje buvo kilęs klausimas dėl tvoros su vartais pastatymo metų, o Inspekcijos atstovė nurodytame teismo posėdyje pabrėžė, jog teismui įpareigojus nagrinėti pareiškėjų 2022 m. lapkričio 15 d. skundą iš naujo, tyrimas būtų nutrauktas dėl statybos senumo. Vadinasi, pareiškėjai jau po teismo sprendimo įsiteisėjimo ankstesnėje administracinėje byloje, dar net negavę kvietimo į patikrinimą vietoje, žinojo, jog iš naujo tiriant jų skundą tvoros ir vartų statybos metai bus viena iš esminių tiriamų aplinkybių. Todėl gavę kvietimus į patikrinimą ir raginimą pateikti paaiškinimus tiek iki patikrinimo, tiek po jo, pareiškėjai žinojo, kad gali ir turėtų teikti Inspekcijai visus paaiškinimus ir kitokius įrodymus dėl statybos metų, nepriklausomai nuo to, kad patikrinime vietoje nedalyvavo. Teismas sprendė, kad pareiškėjams nepateikus jokių paaiškinimų ar kitų įrodymų apie tai, kada buvo pastatyti vartai su tvora, Inspekcija, neturėdama kitokių duomenų, neturėjo pagrindo nesivadovauti 2023 m. liepos 27 d. statytojų atstovės pateiktu rašytiniu paaiškinimu, kad metaliniai vartai pastatyti 2008 metais. Atitinkamai Sprendime, pagal turimus duomenis, Inspekcija pagrįstai padarė išvadą, kad atsižvelgiant į tai, jog tvora su vartais pastatyti seniau kaip prieš 10 metų, skundo nagrinėjimas nutraukiamas. Teismo vertinimu, Inspekcija neturėjo teisinio pagrindo priimti kitokį sprendimą, todėl priėmė pagrįstą ir teisėtą Sprendimą, kuris yra atitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5–6 punktų reikalavimus.

14. Nors pareiškėjai dėl Sprendimo pateikė skundą, tačiau teismas nurodė, kad didelė dalis jų argumentų susiję ne su skundo nagrinėjimo nutraukimo pagrindu, o su tuo, kad nebuvo atsakyta į jų 2022 m. lapkričio 15 d. skunde keltus klausimus, į kuriuos ir neturi būti atsakoma nutraukiant skundo nagrinėjimą. Įrodymų, paneigiančių esminę Sprendimo priėmimą nulėmusią aplinkybę, t. y. vartų pastatymą 2008 metais, pareiškėjai nepateikė ir teisme, todėl teismas nenustatė pagrindo panaikinti Sprendimą ir įpareigoti Inspekciją tirti senesnę, nei 10 metų statybos pažeidimą.

15. Teismas pažymėjo, kad tiek skunde, tiek prieš teismo posėdį pareiškėjų pateiktuose rašytiniuose paaiškinimuose, tiek jų atstovo paaiškinimuose teismo posėdyje yra pripažįstama, jog tvora su vartais buvo pastatyta 2008 metais, tik akcentuojama, jog ji buvo statoma ir vėliau, o pabaigta 2022 metais. Taip pat vienos iš pareiškėjų atstovas teismo posėdyje patvirtino, kad pareiškėjai dėl 2008 metais vartais užtverto pravažiavimo

nesiskundė ilgą laiką nuo jų pastatymo, nes pravažiuoti jiems buvo leidžiama iki 2022 metų. Tai byloja, kad patys pareiškėjai patvirtino, jog jiems 2022 metais nepatogumus kelti pradėję vartai buvo pastatyti dar 2008 metais, todėl teismas nenustatė pagrindo šią Sprendime konstatuotą aplinkybę pripažinti nustatyta nepagrįstai.

16. Teismas akcentavo, kad VAĮ 27 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog skundas visais atvejais netiriamas, jeigu jo padavimo metu nuo pažeidimų padarymo praėjo daugiau kaip 10 metų. Kadangi pažeidimas, valstybinėje žemėje pastatant vartus su tvora, buvo padarytas 2008 metais, ką pripažįsta ir pareiškėjai, tai lemia, kad net nepriklausomai nuo to, kad tvora vėlesniais metais galbūt ir buvo išplėsta (pristatyta), pažeidimo (neteisėtos statybos) data nuo to nesikeičia, t. y. vartai su tvora buvo pastatyti ir stovi jau nuo 2008 metų, ir pareiškėjai apie tai žinojo visą laiką. Tačiau ir pareiškėjų teiginio, kad tvora buvo baigta tik 2022 metais, nepatvirtina jokie kiti įrodymai. Priešingai, byloje esančios nuotraukos patvirtina, kad 2019 metais tvora su vartais jau buvo tokia pati, kaip ir 2022–2023 metais. Kitų nuotraukų ar objektyvių įrodymų, kad tvora buvo papildomai pristatinėjama iki pat 2022 metų, byloje nėra.

17. Teismas sprendė, kad pareiškėjų dalyvavimas patikrinime vietoje nebūtų turėjęs įtakos kitokio sprendimo priėmimui, nes pareiškėjai neturi įrodymų ir negali paneigti, kad pažeidimas, pastatant valstybinėje žemėje vartus su tvora, buvo padarytas anksčiau nei prieš 10 metų iki jų skundo pateikimo Inspekcijai. Tokiu atveju pareiškėjų skundo nagrinėjimas negalimas pagal Priežiūros įstatymą, nepriklausomai nuo to, kad Inspekcija neišklausė pareiškėjų būtent patikrinimo vietoje metu.

18. Teismas taip pat pažymėjo, Sprendimas nelemia pasekmių, kurias skunde nurodo pareiškėjai, t. y., jog neteisėtai pastatytas statinys lieka stovėti visam laikui, kaip teisėtai pastatytas ir nereikia jokių leidimų statybai. Teismas nurodė, kad aplinkybė, jog Inspekcija turėjo nutraukti pareiškėjų skundo tyrimą savo kompetencijos ribose nereiškia, kad statinys yra įteisinamas, jeigu būtų nustatyta, jog jis be teisinio pagrindo užima valstybinę žemę. Už valstybinės žemės atlaisvinimą atsakinga ne Inspekcija, o NŽT, į kurią pareiškėjai ir gali kreiptis. Kita vertus, pareiškėjai ir tretieji suinteresuoti asmenys, kurie ir pastatė vartus su tvora, patys patvirtino, kad Kauno apylinkės teisme nagrinėjama byla dėl vartų pašalinimo nuo servitutinio kelio arba dėl paties servituto panaikinimo, todėl civilinėje byloje ir bus išspręstas pareiškėjų keliamas klausimas, ar jiems kliudantys patekti į žemės sklypą vartai turi būti pašalinti. Tai patvirtina, kad pareiškėjų 2022 m. lapkričio 15 d. skundo nagrinėjimo procedūros nutraukimas Sprendimu neįteisina jų teises

varžančių vartų ir tvoros statybos valstybinėje žemėje ir neužkerta kelio jų teises ginti kitais teisiniais būdais.

III

19. Pareiškėjai pateikė apeliacinį skundą, kurį patikslinę prašo pakeisti Regionų administracinio teismo 2024 m. vasario 6 d. sprendimą ir įpareigoti Inspekciją pareiškėjų 2022 m. lapkričio 15 d. skundą išnagrinėti iš naujo.

20. Pareiškėjai pakartoja ginčui aktualias faktines aplinkybes, teisinį reguliavimą ir remiasi šiais pagrindiniais argumentais:

20.1. Aplinkybę, kad ginčo tvora su vartais buvo pastatyta 2008 m., nurodė tik šią tvorą pastačiusių asmenų atstovė, patys statytojai nebuvo apklausti, teismas rėmėsi tik minėtos atstovės paaiškinimais ir nevertino pareiškėjų ir trečiojo suinteresuoto asmens M. S. parodymų. Pareiškėjai nebuvo nurodę, kad ginčo tvora buvo pastatyta 2008 m. Tuo metu galėjo būti pastatyta tvoros dalis ir viena vartų varčia, vėliau tvora buvo pastatyta 2–3 kartus ilgesnė, pastatyta antra vartų varčia ir įrengtas vartų atidarymo–uždarymo mechanizmas, valdomas statytojų telefonu. Vėliau tvora dvejose vietose buvo sujungta su garažu, suformuojant uždarą valstybinės žemės plotą. Statytojai yra 3 kartu bausti už savavališkas statybas.

20.2. Nors teismas nurodė, kad aplinkybės, jog tvora buvo baigta statyti 2022 metais nepatvirtina jokie įrodymai, tačiau, Inspekcijai nepradėjus tyrimo, su pareiškėjais neapžiūrėjus tvoros, neapklausus liudytojų, negalima spręsti, kada tvora buvo pastatyta. Statytojų atstovės pateiktuose fotonuotraukose neužfiksuotas visas ginčui aktualus vaizdas, jose nesimato visos tvoros.

20.3. Nei teismas, nei Inspekcija neinformavo Kultūros paveldo departamento apie tai, kad kultūros paveldo zonoje yra neteisėtai pastatyta tvora.

20.4. Aplinkybę, kad tvora buvo savavališkai pastatyta valstybinėje žemėje, pareiškėjai sužinojo tik 2022 m. spalio mėnesį, tikslinant servituto ribas. Pareiškėjų įsitikinimu, teismas ir Inspekcija privalėjo vertinti ne galimą tvoros su vartais statybos darbų pradžią, tačiau datą, kada tvora buvo baigta statyti ir paaiškėjo, kad ji yra pastatyta savavališkai, valstybinėje žemėje, statybos nesuderinus teisės aktų nustatyta tvarka.

20.5. Statytojai ginčo tvorą statė eilę metų tam, kad neleistų pareiškėjams naudotis servitutu, kuris yra valstybinėje žemėje. Byloje pateiktas NŽT sprendimas patvirtina, kad statytoja buvo nubausta administracine nuobauda pagal pareiškėjų skundą. NŽT nesiaiškino, kada

paašškėjo administracinio nusižengimo požymiai, taip pat turėjo pasielgti ir Inspekcija.

20.6. Teismas neįvertino Inspekcijos priimtų neobjektyvių sprendimų visumos, kuri patvirtina, kad atsakovas veikia palankiai ginčo tvoros statytojų interesams.

21. Atsakovas Inspekcija atsiliepime į pareiškėjų apeliacinį skundą prašo jį atmesti, o pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą.

22. Atsakovas pakartoja ginčui aktualias faktines aplinkybes, teisinį reguliavimą, pirmosios instancijos teismui nurodytus motyvus bei, sutikdamas su pirmosios instancijos teismo sprendime nurodytomis išvadomis, remiasi šiais pagrindiniais argumentais:

22.1. Skundžiamas pirmosios instancijos teismo sprendimas, taip pat ir Inspekcijos Sprendimas, yra pagrįsti ir teisėti.

22.2. Teismas skundžiamajame sprendime teisingai nurodė, kad Inspekcija neturėjo teisinio pagrindo priimti kitokį sprendimą, nei nutraukti skundo nagrinėjimo procedūrą, todėl priėmė pagrįstą ir teisėtą Sprendimą, kuris yra aiškiai motyvuotas.

22.3. Tai, kad pareiškėjai nedalyvavo, ar galbūt neturėjo galimybės dalyvauti 2023 m. liepos 21 d. patikrinime, nesudaro pagrindo Sprendimo pripažinti neteisėtu ar nepagrįstu. Pareiškėjų teisė būti išklaustytiems ir teikti savo paaiškinimus nebuvo pažeista, todėl jų nedalyvavimas patikrinime vietoje pats savaime neturėjo įtakos Sprendimo pagrįstumui. Teismui pareiškėjai taip pat nėra pateikę jokių rašytinių įrodymų paneigiančių Inspekcijos nustatytą aplinkybę, kad skardos lakštų tvora su įrengtais automatiniais vartais pastatyti seniau nei prieš 10 metų iki 2022 m. lapkričio 15 d. skundo pateikimo dienos, todėl jų skundo nagrinėjimas privalėjo būti nutrauktas.

22.4. Apeliacinio skundo argumentai nepatvirtina, kad bylą nagrinėjant teisme buvo padaryti procesinės ar materialinės teisės normų pažeidimai. Inspekcijos nuomone, apeliantai siekia pakartotinio bylos nagrinėjimo, o teismo sprendimą prašo panaikinti tik dėl subjektyvaus faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo bei netinkamo materialinės teisės normų interpretavimo. Aplinkybė, kad pareiškėjai nesutinka su jiems nepalankiu skundžiamu sprendimu, nesudaro teisinio pagrindo apeliacinį skundą tenkinti.

23. Tretieji suinteresuoti asmenys A. G. ir P. G. atsiliepime į pareiškėjų apeliacinį skundą prašo jį atmesti, o pirmosios instancijos teismo sprendimą palikti nepakeistą.

24. Tretieji suinteresuoti asmenys remiasi šiais pagrindiniais argumentais:

24.1. Skundžiamas pirmosios instancijos teismo sprendimas yra pagrįstas, motyvuotas ir teisėtas.

24.2. Tretieji suinteresuoti asmenys atsakovui pateikė rašytinius paaiškinimus, kad ginčo vartai buvo pastatyti apie 2008 m., dėl jų daugiau nei 10 metų nebuvo reiškiami jokių pretenzijų. Vartų įrengimas yra būtinas saugant turtą bei užtikrinant trečiųjų asmenų patekimą į jų valdomą sklypą. Be to, vartai nelaikomi statiniais ir jiems netaikomi Lietuvos Respublikos statybos įstatymo reikalavimai, ginčo vartai buvo pastatyti teisėtai, priešingi pareiškėjų argumentai yra nepagrįsti.

24.3. Pareiškėjai nepateikė patikimų įrodymų, paneigiančių faktą, jog tvora ir vartai pastatyti daugiau nei prieš 10 metų. Priešingai, teismo posėdžio metu patvirtino, jog tvora ir vartai pastatyti 2008 m. jiems netrukdė, o ginčai dėl šių statinių prasidėjo 2022 m. Nelogiškas ir nepagrįstas pareiškėjų argumentas, jog tvora ir vartai statyti etapais ar dalimis, kadangi jie buvo pastatyti vienu metu. Statiniai matosi nuotraukose, užfiksuotose 2019 m. atliekant patikrinimus žemės sklype.

24.4. Teismas pagrįstai sprendė, kad nors pareiškėjai patikrinime nedalyvavo, tačiau apie tyrimą jiems buvo žinoma ir jie turėjo galimybę pateikti savo paaiškinimus ir įrodymus raštu.

25. Trečiasis suinteresuotas asmuo M. S. atsiliepime į apeliacinį skundą prašo apeliacinį skundą tenkinti ir pakeisti pirmosios instancijos teismo sprendimą bei įpareigoti Inspekciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjų 2022 m. lapkričio 15 d. skundą.

26. Trečiasis suinteresuotas asmuo remiasi šiais pagrindiniais argumentais:

26.1. Statytojų atstovės paaiškinimai, kad ginčo tvora su vartais buvo pastatyta 2008 m., vertintini kritiškai, kadangi pati atstovė nematė, kaip buvo statoma tvora ir pati jos nestatė. Trečiojo suinteresuoto asmens teigimu, ginčo tvora galėjo būti pradėta statyti 2008 m., tačiau buvo statoma dalimis. Vėliau paaiškėjo, kad tvora buvo statoma neteisėtai, o statytojai už tai buvo nubausti, todėl ir statė tvorą etapais.

26.2. Trečiasis suinteresuotas asmuo patvirtina, kad ginčo tvora buvo baigta statyti 2022 m. birželio mėn. Atkreipia dėmesį, kad ginčo tvora pastatyta savavališkai, neturint leidimo, nederinant jos su greta esančių sklypų savininkais, kultūros paveldo zonoje, užgrobiant dalį valstybinės žemės, o Inspekcija nesiėmė jokių veiksmų, rėmėsi nepagrįstais argumentais (be kita ko, ir kad priimdama Sprendimą rėmėsi daugkartinių ankstesnių patikrinimų informacija), nesudarė pareiškėjams galimybės dalyvauti patikrinime. Inspekcija patraukimo atsakomybėn terminą privalėjo skaičiuoti

nuo momento, kai paaiškėjo, kad ginčo tvora yra pastatyta neteisėtai, t. y. nuo 2022 m. spalio mėn.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

27. Nagrinėjamos bylos dalykas – Inspekcijos Sprendimo, kuriuo buvo nutrauktas pareiškėjų skundo tyrimas, konstatavus, kad nuo statybos darbų, dėl kurių teisėtumo paduotas skundas, atlikimo, praėjo 10 metų, pagrįstumas ir teisėtumas.

28. Pirmosios instancijos teismas pareiškėjų skundą atmetė, be kita ko, konstatavęs, kad pareiškėjai nepaneigė, jog jų nurodytas pažeidimas (valstybinėje žemėje galbūt neteisėtai pastatyti vartai su tvora), galėjo būti padarytas anksčiau nei prieš 10 metų iki pareiškėjų 2022 m. lapkričio 15 d. skundo pateikimo Inspekcijai. Teismo vertinimu, pareiškėjų skundo nagrinėjimas dėl senesnio nei 10 metų pažeidimo negalimas pagal Priežiūros įstatymą, nepriklausomai nuo to, kad Inspekcija neišklausė pareiškėjų patikrinimo vietoje metu.

29. Pareiškėjai, nesutikdami su šiuo pirmosios instancijos teismo vertinimu, apeliaciniame skunde, be kita ko, pažymi, kad aplinkybę, kad ginčo tvora su vartais buvo pastatyta 2008 m., nurodė tik šią tvorą pastačiusių asmenų atstovė, o atsakovas ir teismas rėmėsi šia nepagrįsta informacija.

30. Teisėjų kolegija pirmiausiai pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 140 straipsnio 1 dalį teismas, apeliacine tvarka nagrinėdamas bylą, patikrina pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, neperžengdamas apeliacinio skundo ribų. Nagrinėjamoje byloje nenustatytos aplinkybės, dėl kurių turėtų būti peržengtos apeliacinio skundo ribos, bei nenustatyti sprendimo negaliojimo pagrindai, nurodyti ABTĮ 146 straipsnio 2 dalyje (ABTĮ 140 str. 2 d.). Atsižvelgdamas į tai, apeliacinės instancijos teismas šią bylą apeliacine tvarka nagrinės ir patikrins pirmosios instancijos teismo sprendimo pagrįstumą ir teisėtumą, neperžengdamas apeliacinio skundo ribų (ABTĮ 140 str. 1 d.).

31. Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad pareiškėjai 2022 m. lapkričio 25 d. skundu kreipėsi į Inspekciją, nurodydami, kad namo adresu (duomenys neskelbtini) savininkai valstybinėje žemėje numatytame pravažiavime į

(duomenys neskelbtini) namo kiemą įrengė metalinius vartus, valdomus telefonu, ir neleidžia naudotis minėtu privažiuoju prie namų, esančių (duomenys neskelbtini). Vietoje, kur numatytas servitutinis įvažiavimas į minėto namo kiemą, įrengta betono ir mūro tvora. Pareiškėjai prašė patraukti atsakomybėn kaltus asmenis ir imtis priemonių pašalinti metalinius vartus. Inspekcija, išnagrinėjusi pareiškėjų skundą, 2022 m. gruodžio 7 d. sprendimu Nr. 2D-22201 jį atmetė, nurodydama, kad metaliniai vartai nelaikomi statiniu ir jiems netaikomi Lietuvos Respublikos statybos įstatymo reikalavimai, todėl pažeidimų nenustatyta. Regionų apygardos administracinis teismas 2023 m. birželio 15 d. sprendimu administracinėje byloje Nr. I3-2454-414/2023 panaikino Inspekcijos 2022 m. gruodžio 7 d. sprendimą ir įpareigojo Inspekciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjų 2022 m. lapkričio 25 d. skundą. Inspekcija, vykdydama šį teismo įpareigojimą, 2023 m. rugpjūčio 3 d. priėmė nagrinėjamoje byloje skundžiamą Sprendimą, kuriuo atsakovas nutraukė pareiškėjų skundo nagrinėjimą. Sprendime nurodyta, kad Inspekcija, pakartotinai 2023 m. liepos 21 d. atlikdama patikrinimą, įvertino tvorą kartu su vartais valstybinėje žemėje. Patikrinimo metu nustatyta, kad dalis (0,1112 ha) valstybinės žemės prie žemės sklypo (duomenys neskelbtini), yra aptverta skardos lakštų tvora, kurios aukštis 1,88 m su įrengtais automatiniais vartais. Statytojo atstovė pateikė rašytinį paaiškinimą, kad tvora kartu su vartais įrengti 2008 m. Patikrinimo metu naujų faktinių aplinkybių nenustatyta, atsižvelgiant į atliktus ankstesnius patikrinimus. Atsižvelgdamas į tai, kad tvora su vartais pastatyti seniau kaip prieš 10 metų, atsakovas nutraukė pareiškėjų skundo nagrinėjimą.

32. Teisėjų kolegija pažymi, kad Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo, statybos ir žemės naudojimo valstybinės priežiūros įstatymo 25¹ straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, jog skundai pateikti pagal kompetenciją, nenagrinėjami, esant bent vienam iš šių nurodytų pagrindų: dėl statybos teisėtumo, jeigu paaiškėja, kad statybos darbai atlikti daugiau kaip prieš 2 metus iki skundo pateikimo, išskyrus atvejus, kai dėl statybos teisėtumo teisėsaugos institucijos atlieka tyrimą, arba kai yra įtarimų, kad yra pažeistas viešasis interesas. Jeigu yra įtarimų dėl galimo viešojo intereso pažeidimų, skundas visais atvejais nenagrinėjamas, jeigu jis paduotas praėjus 10 metų nuo statybos darbų atlikimo (9 p.). To paties straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės paaiškėja pradėjus nagrinėti skundą, skundo nagrinėjimo procedūra nutraukiama.

33. VAĮ 10 straipsnio 5 dalies 5 ir 6 punktuose nustatyta, kad administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui

įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai. Teisėjų kolegija pažymi, kad Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, aiškindamas minėtas nuostatas, yra pažymėjęs, jog individualiame administraciniame akte motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Akte turėtų būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi, priimdamas administracinį aktą (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2018 m. balandžio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1470-756/2018; 2019 m. kovo 28 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-432-502/2019; 2021 m. rugsėjo 15 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A-2099-602/2021). Ši teisės norma yra siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2020 m. lapkričio 11 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eA-1548-629/2020; 2021 m. spalio 6 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-2422-602/2021). Individualiam administraciniam aktui taip pat yra keliamas motyvuotumo reikalavimas. Administracinio sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas.

34. ABTĮ 56 straipsnio 7 dalyje suformuotos įrodymų vertinimo taisyklės, kurių esmė yra ta, jog bylos įrodymus teismas vertina pagal savo vidinį įsitikinimą, pagrįstą išsamiau ir objektyviau bylos aplinkybių viseto išnagrinėjimu, vadovaudamasis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais. Konstatuoti tam tikro fakto buvimą ar nebuvimą galima tik remiantis byloje surinktų įrodymų visuma, o ne atskirais įrodymais. Nustatant teisiškai reikšmingas aplinkybes, turi būti įvertintas surinktų įrodymų pakankamumas, jų nuoseklumas, galimi jų prieštaravimai, logiškumas, atitinkamų duomenų nurodymo aplinkybės, įrodymų šaltinių patikimumas. Nė vienos proceso šalies pateikta įrodymų interpretacija teismui nėra privaloma (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. rugsėjo 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A822-2564/2012, 2018 m. balandžio 4 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-3730-261/2018).

35. Apeliacinės instancijos teismo teisėjų kolegija, įvertinusi byloje nustatytas aplinkybes, ginčo šalių argumentus ir viešai prieinamą informaciją (www.geoportal.lt), nesutinka su pirmosios instancijos teismo išvada, kad Inspekcija pagrįstai sprendė, jog, pagal turimus duomenis, tvora su vartais

pastatyti seniau kaip prieš 10 metų, todėl skundo nagrinėjimas turėjo būti nutrauktas.

36. Teisėjų kolegija pažymi, kad atsakovas Sprendime rėmėsi tik ginčo tvoros statytojų atstovės paaiškinimu, kad tvora su vartais buvo įrengta 2008 m. ir jokių kitų duomenų ar informacijos Sprendime nevertino. Tačiau teisėjų kolegija pažymi, kad iš Lietuvos erdvinės informacijos portale www.geoportal.lt pateiktų ortofoto duomenų matyti, kad ginčo vietoje matoma ginčo tvora (aktualiausi duomenys, taip pat 2024–2026 laikotarpiu). Dėl ginčo vietoje augančių medžių 2021–2023 ir 2018–2020 laikotarpiais nėra galimybės nustatyti, ar tvora jau buvo pastatyta tuo metu. Tačiau ortofoto nuotraukose laikotarpiais 2012–2013 ir 2015–2017 m. ginčo tvoros nesimato. Tai patvirtina, kad pagal byloje pateiktus, taip pat Sprendime nurodytus, duomenis nėra galimybės neabejotinai konstatuoti, kad ginčo tvora buvo pastatyta 2008 m., be to, ši atsakovo išvada padaryta, kaip minėta, remiantis tik ginčo tvoros statytojų atstovės rašytiniu paaiškinimu, be kita ko, neišklausius pareiškėjų. Tai sudaro pagrindą spręsti, kad atsakovas neįvykdė pareigos individualiai įvertinti nagrinėjamą situaciją, neužtikrindamas objektyvaus visų reikšmingų aplinkybių (faktų) įvertinimo. Ginčijamas Sprendimas negali būti pripažintas atitinkančiu VAĮ 10 straipsnio 5 dalies reikalavimų, įpareigojančių viešojo administravimo subjektą individualų administracinį aktą pagrįsti objektyviais duomenimis (faktais), teisės normomis, taikomas poveikio priemones motyvuoti. Pripažinus, kad Sprendimas neatitinka VAĮ reikalavimų ir yra naikintinas, atsakovas įpareigotinas iš naujo išnagrinėti pareiškėjų 2022 m. lapkričio 25 d. skundą. Todėl pareiškėjų apeliacinis skundas tenkinamas, pirmosios instancijos teismo sprendimas panaikinamas ir priimamas naujas sprendimas, kuriuo pareiškėjų skundas tenkinamas iš dalies, įpareigojant atsakovą Inspekciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjų 2022 m. lapkričio 25 d. skundą „Dėl galimai savavališkai užimtos valstybinės žemės ir joje pastatytų telefonu valdomų metalinių vartų“.

37. Kiti šalių procesiniuose dokumentuose išdėstyti argumentai neturi teisinės reikšmės galutinei procesinei bylos baigčiai, todėl teisėjų kolegija dėl jų atskirai nepasisako.

38. Trečiųjų suinteresuotų asmenų A. G. ir P. G. atstovė advokatė pateikė prašymą priteisti iš pareiškėjų trečiųjų suinteresuotų asmenų naudai 363 Eur bylinėjimosi išlaidų.

39. Pagal ABTĮ 40 straipsnio 1 dalį proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas, turi teisę gauti iš kitos proceso šalies savo išlaidų atlyginimą. Pagal to paties straipsnio 3 dalį, kai išnagrinėjus bylą yra

patenkinamos ar apginamos trečiųjų suinteresuotų asmenų teisės, šie asmenys turi tokias pačias teises į išlaidų atlyginimą, kaip ir proceso šalis, kurios naudai priimtas sprendimas.

40. Nagrinėjamu atveju tretieji suinteresuoti asmenys palaikė atsakovo poziciją ir prašė pareiškėjų apeliacinį skundą atmesti, todėl, tenkinus pareiškėjų apeliacinį skundą, negali būti laikoma, kad tretieji suinteresuoti asmenys įgijo teisę į bylinėjimosi išlaidų atlyginimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 144 straipsnio 1 dalies 2 punktu, teisėjų kolegija

nusprendžia:

Pareiškėjų V. S., V. M., Č. K., E. K., L. A., I. J. Č. apeliacinį skundą tenkinti.

Regionų administracinio teismo 2024 m. vasario 6 d. sprendimą panaikinti ir priimti naują sprendimą.

Pareiškėjų V. S., V. M., Č. K., E. K., L. A., I. J. Č. skundą tenkinti iš dalies.

Panaikinti Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamento 2023 m. rugpjūčio 3 d. sprendimą Nr. 2D-13516 ir įpareigoti Valstybinės teritorijų planavimo ir statybos inspekcijos prie Aplinkos ministerijos Vidurio Lietuvos statybos valstybinės priežiūros departamentą iš naujo išnagrinėti pareiškėjų 2022 m. lapkričio 25 d. skundą „Dėl galimai savavališkai užimtos valstybinės žemės ir joje pastatytų telefonu valdomų metalinių vartų“.

Sprendimas neskundžiamas.

Teisėjai
Laimutis Alechnavičius
Ramūnas Gadliauskas
Skairgailė Žalimienė